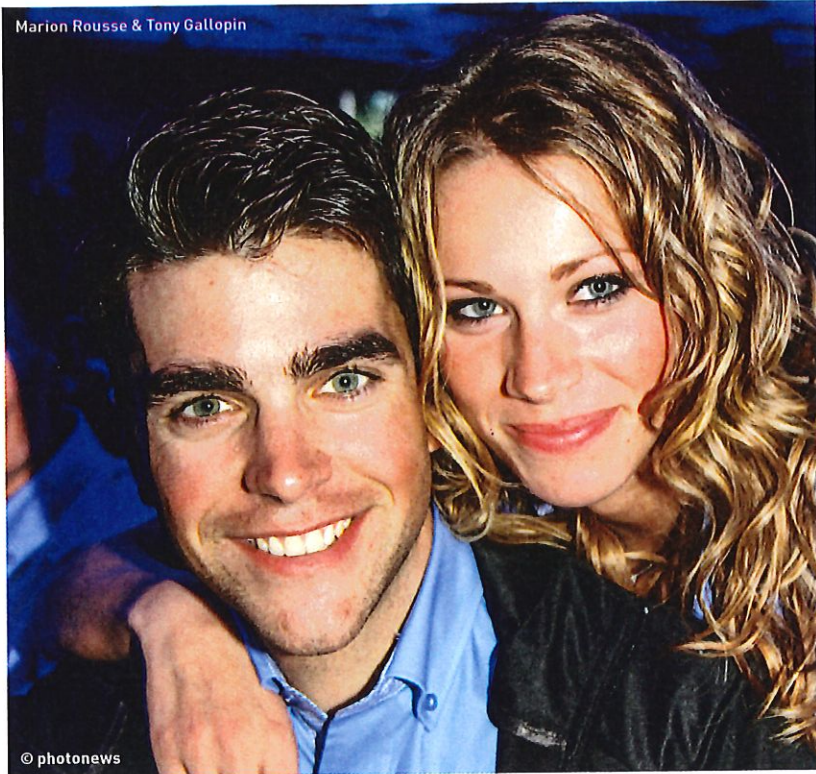

FRANS WIELERKOPPEL IN BELGISCHE DIENST

Wielrennen is een levensstijl. Veel meer dan andere sporten of beroepen, vereist de sport 100% betrokkenheid en engagement. Denk aan de vele uren training, Spartaans diëten, de strijd met de natuurelementen en de vele buitenlandse verblijven. Geen wonder dat meer renners en rensters een levenspartner in hun eigen wielersportkring vinden. Een mooi voorbeeld van zo'n koppel is Marion Rousse en Tony Gallopin. Ze zijn allebei topwielrenner van beroep, allebei Frans, en waren allebei ooit Frans kampioen. Dit jaar rijden ze samen onder de vlag van Lotto Belisol.

Wielerkoppels leren elkaar zelden kennen in het wilde uitgaansleven of op een datingsite. De vlam springt meestal over tijdens het koersen zelf. Maar Frankrijk is een groot land met talloze wielervedstrijden. Waar ontmoeten de Noord-Franse Marion Rousse en de Parisien Tony Gallopin elkaar dan voor het eerst? Tony: "We zagen elkaar voor het eerst tijdens het Franse jeugdkampioenschap in Vichy in augustus 2008. Ik was belofte, Marion een junior. Na die eerste ontmoeting was het niet makkelijk om elkaar te blijven zien. We woonden op 350 km van elkaar, Marion had nog geen rijbewijs en ik zat op de sportschool in Charleroi."

Dat probleem is ondertussen opgelost. Het wielerkoppel woont nu samen op een vijftigtal kilometer van Parijs. Al is samenwonen een groot woord, gezien de enorme hoeveelheid buitenlandse hotelnachten die de hedendaagse wielersport vereist. Zeker bij de mannen

vinden de wedstrijden steeds vaker op andere continenten plaats en meerdere buitenlandse stages per jaar zijn tegenwoordig een must. Zo rekent Tony snel uit dat hij dit jaar zo'n 180 nachten in hotelkamers zal doorbrengen. Tony: "Het is niet bepaald eenvoudig om dat leven georganiseerd te krijgen! Dat is al een flinke uitdaging als één van de partners aan wielrennen doet, bij een wielerkoppel als ons is het dus dubbel zo moeilijk. Mais on s'organise." Marion: "Het voordeel is dat ik erg goed begrijp dat Tony zo vaak en zo lang weg van huis is." Tony treedt zijn geliefde bij: "Uiteraard begrijp je elkaar makkelijker. Maar in de topsport zijn er ook dipjes. En tegelijkertijd in een dip zitten, is allesbehalve evident!"

Wel een voordeel: als je zelf fietst, ken je beter de risico's. De laatste maanden was het zowat elke koers raak en lagen er renners tegen het asfalt. In de media verschenen die berichten bijna aan de lopende band. Tony: "Vallen maakt

In het najaar stappen Tony en Marion in het huwelijksbootje. Belisol feliciteert hen alvast!

natuurlijk deel uit van de sport, maar als man is dat risico veel stresserender. Wanneer ik koers, volgt Marion de koers op televisie en ziet ze meteen wat er aan de hand is. Maar de vrouwenkoersen zijn meestal niet live te zien. Dus duurt het altijd wel even voor ik na een koers nieuws heb van Marion."

Het grootste voordeel is dat wanneer Marion en Tony tegelijkertijd thuis zijn, ze dan samen aan het werk kunnen en samen trainen. "Het is niet altijd makkelijk om Tony te volgen," lacht Marion. "Soms hebben we specifieke oefeningen die we elk op ons eigen tempo doen. Maar zo vaak we de kans krijgen, rijden we toch samen hoor." Tony: "Het gebeurt weleens dat we drie à vier uur samen trainen en dat ik daarna nog een paar uur achter de bromfietstijd. En in een periode waarin we beide niet koersen, gaan we samen op stage!"

Marion combineert de zware wielersiel en het statuut van wielervrouw met een job als wielersielanaliste bij Eurosport. Het gebeurt al eens dat ze in die functie commentaar geeft op de wedstrijden van Tony. Marion: "Ik doe het erg graag. Eurosport oefent geen druk uit en laat me toe mijn fietscarrière op de eerste plaats te zetten. Ik werk dus als gastcommentator zodra mijn werk als profwielrenster dat toelaat. Het is zeker verenigbaar, maar soms wel erg vermoeiend!"

Hoe het is om als Frans koppel bij een Belgische wielploeg te rijden? Marion: "Dat is een hele goede zaak voor ons, hoewel er erg grote verschillen zijn tussen de mannen- en de vrouwenploeg. Toch wordt het sowieso een mooi verhaal om aan ons nageslacht te vertellen!" Tony voegt toe: "In alle ploegen waarin ik ooit reed, kwam ik goed overeen met de Belgen. Ik hou van België en van de Belgische koersen, het bevalt me hier uitstekend."

De ambities van het wielerkoppel reiken ver. Marion: "Ik ben nog jong en zou graag nog vooruitgang boeken en kijken hoe ver ik kan komen. En naast koersen zou ik graag de vrouwenwielersport promoten in de media." Tony: "Mijn prioriteiten liggen bij de klassiekers, waarin ik wil schitteren. In juli, tijdens de Tour de France, zal ik vooral werken voor Jurgen Van den Broeck en André Greipel." Meteen daarna is er alweer San Sebastian, een koers die Tony vorig jaar op schitterende wijze won. Of dat meteen ook het mooiste moment uit zijn carrière is? "Nee, dat was het moment waarop ik Marion leerde kennen," lacht Tony. "Maar San Sebastian staat op de tweede plaats." Er komen trouwens nog meer mooie momenten aan voor het Franse Lotto Belisol-koppel. Op 27 juli komt Tony in de Tour de France aan in Parijs, na drie weken koersen. Diezelfde dag organiseert ASO, de organisatie achter de Tour, voor de eerste keer een wedstrijd voor vrouwen in de Parijse straten, La Course by Le Tour de France genaamd. Als alles goed gaat, fietst het wielerkoppel elkaar die dag tegemoet in hun hoofdstad. Tony: "We zijn tegenwoordig allebei Parisiërs, gezien we maar op enkele tientallen kilometers van Parijs wonen. Die dag allebei in Parijs koersen zou fantastisch zijn!" ■

